

Въ понедѣльникъ сырнѣй.
отъ Аѳка, начало 96.

Въ онога вѣкъ, когато сѣ приближи Исусъ до Витсфегіа и Витаніа, къмъ гора-та която сѣ казваше Елеонъ, проводи двѣма отъ ученицы-ты си. И рече имъ: Идѣте въ сѣщно-то село: въ което щомъ влизате ще намерите жрѣбе вързано, на което никой челоуѣкъ не е никогѣ възсѣдалъ; отворѣте го и го доведѣте. И ако вы попытѣ нѣкой: Защо (го) отворѣвате? така ще мѣ речете: Защото трѣбѣва на Господа. И отидоха проводени-ти, и намериша както имъ рече. И когато отворѣваха жрѣбе-то, рѣкоха имъ стопани-ти мѣ: Защо отворѣвате жрѣбе-то? А тѣ рѣкоха: На Господа трѣбѣва. И доведоха го при Исуса: и като наметѣа дрехы-ты си на жрѣбе-то, възсѣда Исусъ. И въ отиваніе-то мѣ, постилаха дрехы-ты си по пътя. И когато вече навѣждаше до прѣвала-та на Елеонска-та гора, наче наха сичко-то множество на ученицы-ты да сѣ радѣватъ и да славословѣтъ Бога велегласно за вси-ты чѣдеса щѣ бѣха видѣли; И казваха: Благословенъ царь-тъ който иде въ имя-то Господне; миръ на небе-то и слава въ вышнихъ. И нѣкон отъ фарисей-ты междѣ народъ-тъ рѣкоха мѣ: Учителю, запрѣти на ученицы-ты си. И отговори и рече имъ: Казѣвамъ ви, че ако тѣ мѣзвѣжатъ, (то) казаніе-ти ще извѣкатъ. Доде же

день-тъ на бесквасны-ты, въ който трѣбаше да жрѣвѣватъ пасха-та. И проводи Петра и Іоанна и рече: Идѣте и приготѣте ни да їдемъ пасха-та. А тѣ мѣ рѣкоха: Дѣ ищешъ да приготѣвимъ? Той имъ рече: Ето щомъ влѣзете въ града, ще вы сѣщине челоуѣкъ, който носи кѣрѣгъ съ вода; идѣте слѣдъ него въ домъ-тъ въ който влѣзе, И речѣте на стопанина на къща-та; Учитель-тъ казва на тебе: Дѣ е гостинна-та стаа въ которую наедно съ ученицы-ты си ще їмъ пасха-та? И той ще ви посочи горница голѣма послана; тамо приготѣте. И като отидоха намериша както имъ рече: и приготѣша пасха-та. И когато доде часъ-тъ, сѣдѣ на трапѣза-та, и дванадесѣть-тѣ апостоли съ него. И рече имъ: Езъ желаніе пожелахъ да їмъ тѣзи пасха съ васъ прѣди страданіе-то си: Защото ви казвамъ, че нѣма да їмъ вече отъ нея, докѣ сѣ не исполни въ царство-то Божіе. И като зѣ чаша-та, благодарилъ и рече: Земѣте това и раздѣлѣте (го) помеждѣ си. Защото ви казвамъ; че нѣма да пїѣтъ отъ плодъ-тъ на лѣза-та, даждѣ не доде царство-то Божіе. И зѣ хлѣбъ, и като благодарилъ прѣломилъ го, даде имъ и рече: Това е тѣло-то мое, което сѣ за васъ дава; това правѣте за мое възпомяніе. Така (зѣ) и чаша-та слѣдъ вечера-та, и каза: Таа чаша е новѣй завѣтъ съ моѣмъ крѣвъ, которую сѣ за васъ пролива. Но ето, рѣжа-та на тогоуъ който мѣ прѣдава съ мене е на трапѣза-та. И Сынъ

ЧЕЛОВѢЧЕСКІЙ